

[Baunsgaard.]

i et udvalg være med til at overveje, hvor de naturlige delingslinjer mellem arbejdsløshedskasserne bør være, således at der ikke risikeres en almindelig splitelse inden for et stort antal kasser.“

Når man så bedømmer det resultat, flertallet er kommet til i udvalget, beder jeg endnu en gang om, at man erindrer, hvad jeg udtalte ved første behandling, nemlig en henstilling om, at lovforslaget blev henvist til et udvalg, hvor der kunne ske en virkelig behandling af de spørgsmål, som det berører, men som det ingen løsning har fundet på.

Ser man på det resultat, der er kommet ud af udvalgsarbejdet, de oplysninger, der er tilgået udvalget — og ingen vil vel bestride, at man under alle omstændigheder bør lægge nogen vægt på det svar, vi har fået fra arbejdsnævnet — vil man konstatere, at svaret fra arbejdsnævnet ganske følger de linjer, jeg her har opridset: at vedtagelsen af et lovforslag af denne art formentlig ville indebære en risiko for, at der ville ske en opspaltning af arbejdsløhedsforsikringen i mange små kasser, hvoraf en del ville få stor arbejdsledighed med deraf følgende forøgede udgifter og tilskud for staten.

Må jeg også føje til, at jeg i udvalget har fået bekræftet den antagelse, jeg havde i forvejen, at heller ikke arbejdsmarkedets parter, end ikke den part, man her særlig har appelleret til, funktionærstanden, har den indstilling, som det ærede medlem hr. Ninn-Hansen har givet udtryk for, at det er den rigtige vej blot at åbne for den sluse, der i øjeblikket begrænser oprettelsen af nye arbejdsløhedskasser. Man understreger, at man føler, der er et behov for arbejdsløhedskasser, men understreger samtidig, bl. a. i skrivelsen fra Fællesrådet for danske Tjenestemand- og Funktionærorganisationer, at man er nervøs for det, der kan blive resultatet, hvis man vil følge forslaget, nemlig oprettelsen af en serie små kasser.

Derfor mener jeg, at hele udvalgsarbejdet har gjort det klart for enhver, at det, der var formålet med det her fremsatte lovforslag, desværre ikke var det, som jeg og mit parti har ønsket, at man fik foretaget en virkelig undersøgelse af behovet for

arbejdsløhedskasser på funktionærområdet. Havde det været tilfældet, ville man ikke have haft så forfærdelig travlt med at få fastslået, om vi nu kunne være med til at vedtage dette lovforslag, når man på forhånd ved første behandling havde fået at vide, at det kunne vi ikke; det kunne ikke for nogen, hverken for formanden i udvalget eller for ordføreren, være nogen overraskelse. Men man ønskede ikke det saglige udvalg, som jeg foreslog i udvalget. Man ønskede ganske enkelt at få arbejdsløhedsforsikringen gjort til en politisk debatsag her i tinget.

Det er min aldeles faste overbevisning, at hvis der i oppositionspartierne er nogen, der har ment noget alvorligt med dette lovforslag, gør man den sag, man her har sagt man vil fremme, en dårlig tjeneste, hvis man ikke nu slutter op bag forslaget om en henstilling til socialministeren om nedsættelse af et udvalg. Når det ærede medlem hr. Ninn-Hansen udtaler tvivl om, hvorvidt man får noget ud af dette udvalgsarbejde, ja, så har det ærede medlem ligesom enhver anden i det høje ting den mulighed at holde et vågent øje med, om der sker noget i udvalget. Jeg vil meget gerne tilsige det ærede medlem min medvirken til at holde et vågent øje med, om der arbejdes i udvalget, og jeg er helt sikker på, at når den højtærede socialminister har givet et tilsagn, vil det ske.

Men oppositionspartierne ville ikke have denne saglige undersøgelse af problemet, og det kan man jo være noget forbavset over — jeg må tilstå, at jeg er det. Når man har stillet et ændringsforslag, som går ud på, at en arbejdsløhedskasse ikke som hidtil skal have mindst 100 medlemmer for at kunne oprettes og opnå statsanerkendelse, men nu er villig til at gå op til 500, er det jo ikke nogen løsning af de af mig rejste problemer med hensyn til opspaltning i en række små kasser med deraf følgende svagheit for disse og med forøget risiko for, at solidariteten i arbejdsløhedsforsikringen går tabt. Jeg vil tillade mig her at citere, hvad det ærede medlem hr. Poul Sørensen i denne forbindelse sagde, da vi sidst behandlede spørgsmålet om arbejdsløhedsforsikringen og arbejdsløhedskasserne, og som selvfølgelig er rigtigt — Folketingstidende 1957-58, sp. 2216 —: